

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma: Kfv.III.37.802/2024/7.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Bérces Nóra bíró, Dr. Kovács András bíró, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Tóth T. Zsolt Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző ügyvéd: dr. Tóth T. Zsolt)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (cím3)

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: az alperes 9. szám alatt

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 2024. szeptember 17-én hozott 38.K.702.423/2024/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 38.K.702.423/2024/8.számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, támadott részében – az indokolás részbeni megváltoztatásával – hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A pakisztáni állampolgár felperes 2023. július 13-án összevont kérelmezési eljárás keretében munkavállalási célú tartózkodási engedély és tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum kiadása iránti kérelmet terjesztett elő Magyarország Islamabadban található külképviseletén. A kérelem benyújtásakor a felperest a külképviseleten meghallgatták, ennek során elmondta, hogy a Kft.-nél (a továbbiakban: Kft.) akar dolgozni kifutófiúként, biciklivel fogja kivinni a rendeléseket. A havi jövedelme várhatóan 300.000,- forint lesz.

[2] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 2023. november 22-én hozott határozatával a felperes munkavállalás célú tartózkodási engedély iránti kérelmét a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d), e), f) és g) pontjára, valamint 18. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottan elutasította, mert nem igazolta beutazási és tartózkodási célját, nem rendelkezik megélhetési és a kiutazási költségeinek biztosítására elégséges anyagi fedezettel, továbbá egészségbiztosítással.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2024. április 20-án kelt 106-T-449/2024. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[4] Az indokolásban megállapította, hogy az ügyben szakhatóságként eljáró Budapest Főváros Kormányhivatalának a felperes munkavállalását kikötések nélkül támogató szakhatósági állásfoglalása nem bír kötelező erővel. A kérelemre indult eljárásban a bizonyítási teher a felperest terheli, neki kell hitelt érdemlően alátámasztani, hogy a beutazási és tartózkodási célja igazolt. A felperes által mellékelte szerződések és számlák alapján a Kft. működése csupán a külső partnerek szolgáltatásainak nyújtásán keresztül valósult meg. A Kft. aktívan nem működik, így nem rendelkezik havi bevétellel, ami a felperes munkabérét biztosítaná. A Kft. a felperes – és további pakisztáni munkavállalók – beutazásától és

magyarországi tartózkodásától teszi függővé működését. A fentiekre figyelemmel az alperes nem fogadta el a felperes beutazási és tartózkodási célját igazoltnak.

[5] A csatolt előzetes megállapodás alapján a felperes havi bruttó jövedelme 250.000,- forint lenne, azonban miután a tartózkodási célja nem került elfogadásra, így ennek hiányában munkaviszonyából nem keletkezhet jogszerű jövedelme. A felperes magyarországi megélhetése ezért nem biztosított. Ehhez kapcsolódóan a felperes nem bír a tovább-vagy visszautazáshoz szükséges anyagi feltételekkel. A felperes nem rendelkezik teljes körű egészségbiztosítással, továbbá igazolt megtakarítással sem, amelynek révén az esetlegesen felmerülő és biztosítással nem fedezett egészségügyi szolgáltatások költségeit ki tudná fizetni.

[6] A magyarországi szálláshellyel vagy lakóhellyel rendelkezés körében az alperes megállapította, hogy a felperes a fellebbezés mellékleteként csatolta a cím1 szám alatti szálláshelyről szóló szálláshely bejelentőlapot, a munkáltatói igazolást, illetve a lakásbérleti szerződést. Utóbbit bérlőként a Kft. ügyvezetője írta alá, tulajdonosként pedig három fő aláírásával került benyújtásra, akik személy1 (a továbbiakban: személy1), illetve személy2 és személy3

[7] Az ingatlanban az alperes 2023. december 21-én helyszíni ellenőrzést végzett. Ennek során megállapították, hogy az ingatlanon egy munkásszálló és egy kisebb családi ház található. A családi házban személy2 és személy3 magyar állampolgárok laknak, akik elmondták, hogy az elmúlt 15 évben nem adtak hozzájárulást, hogy az ingatlanba bárki bejelentkezzen. A részükre bemutatásra került lakásbérleti szerződés és szálláshely bejelentő vonatkozásában úgy nyilatkoztak, hogy azokon nem az ő aláírásuk szerepel. Az alperes munkatársai meghallgatták személy1-t, aki a munkásszálló tulajdonosa, aki elmondta, hogy az épületben összesen 28 szoba található, a külföldiek megérkezésének idejében lesz elegendő szálláshely. Bemutatásra került részére az ügyben becsatolt lakásbérleti szerződés, amelyet felismert, az azon szereplő aláírást sajátjának ismerte el.

[8] Az alperes megállapította, hogy a felperes szálláshelyeként megjelölt cím1 alátámasztásául olyan bérleti szerződés került csatolásra, amelyen két fő az aláírását nem ismerte el a magáénak. A felperes a szálláshelyre vonatkozóan valótlan adatot közölt az eljáró hatósággal. A Kúria 2/2015. számú KJE határozatában (a továbbiakban: KJE határozat) foglaltak alapján egyértelmű, hogy a hamis adat, valótlan tényközlés a valótlan tartalmú okirat benyújtásával megvalósult, annak időpontja az adatszolgáltatással egyszer és mindenkorra rögzült. A Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontja olyan kógens törvényi rendelkezés, amely nem tűr mérlegelést, erre tekintettel a tartózkodási engedély kiadása, illetve meghosszabbítása iránti kérelmet el kell utasítani. Az alperes megállapította, hogy a felperes a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében hamis adatot, valótlan tényt közölt.

A kereseti kérelem

[9] A felperes eljárási-és anyagi jogi jogsérelmekre hivatkozással nyújtott be keresetet az alperes határozatával szemben.

A jogerős ítélet

[10] A törvényszék jogerős ítéletében az alperes határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

[11] Elsődlegesen megállapította, hogy az eljáró hatóságok határozataikban csak felsorolták és ismertették a rendelkezésre álló bizonyítékok tartalmát, azonban nem adták indokát annak, hogy azokat hogyan és milyen módon értékelték a felperes által megnevezett tartózkodási céllal összefüggésben. A felperes által csatolt okiratok értékelését az alperes nem végezte el a jogszabályi előírásoknak megfelelő módon, ebben a körben csak lakonikus megállapításokat tett.

[12] Mivel az alperes a tartózkodási cél vizsgálata során szükséges bizonyítást egyáltalán nem folytatta le, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében nem értékelte, ezért határozata e körben hiányos volt, amivel megsértette a tényállás feltárási és indokolási, ebből következően pedig a mérlegelési kötelezettségét.

[13] A lakhatás körében a felperes a hatósági eljárás során becsatolta az érvényes lakásbérleti szerződést, valamint annak ingyenes voltára vonatkozó munkáltatói igazolást. Az alperes az okirati bizonyítékok ellenére az eljárása során széles körű bizonyítást folytatott le, helyszíni ellenőrzést tartott, ennek során meghallgatta a bérbeadott ingatlan három tulajdonosát, továbbá két szomszédot is.

[14] A felperes tekintetében kötött lakásbérleti szerződés körében két tulajdonostárs az azon lévő aláírást nem ismerte el magáénak. Az alperes döntését kizárólag e tulajdonostársak nyilatkozatára alapította anélkül, hogy az ellentmondásokat feloldotta volna, továbbá nem adta indokát annak, hogy az ellentmondó bizonyítékok alapján miért személy³ és személy² tulajdonostársak nyilatkozatát fogadta el a többi bizonyítékkal szemben. Az sem került feltárássra, hogy a lakásbérleti szerződésen szereplő két név a tulajdonostársak aláírása-a, nem csak a nevük került feltüntetésre mint a telek tulajdonostársai.

[15] A lakásbérleti szerződést az érvénytelenségének megállapításáig érvényesen létező szerződésnek kell tekinteni és a lakhatás igazolására el kell fogadni. Az alperes polgári bíróság hatáskörébe tartozó kérdésben foglalt állást, így több okból is alaptalanul állapított meg egy nem bizonyított tényre alapítottan hamis adatközlést a felperes terhére.

[16] Az alperes a lakhatás körében is megsértette a bizonyítékok értékelésének, valamint az indokolási és mérlegelési kötelezettségét, amely alól nem mentesíti, hogy a hamis adatközlés megállapítása esetén a jogszabály kógens rendelkezést tartalmaz annak következményeit illetően.

[17] A törvényszék szerint az alperes oly mértékben megsértette a Harmtv. 87. § (1) bekezdésében és 87/M. § (1) bekezdésében írtakat, hogy az a döntés érdemére is kihatott. Mivel a jogsértő módon megállapított tényállás alapján az alperes az anyagi jogi szabályokat is tévesen értelmezte, ezért határozata ezen ok miatt megalapozatlan volt.

[18] A rendelkezésre álló iratok alapján a bíróság a tartózkodási cél és a lakhatás vonatkozásában a szükséges mérlegelést el tudta végezni, figyelemmel a felperes által a megelőző eljárásban becsatolt okiratokra.

[19] Azok értékelésével a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az alperes igazolta a tartózkodás célját, a lakásbérleti szerződéssel pedig a lakhatását, amely utóbbi feltétel további bizonyítást nem igényel, hiszen a jogsértést éppen az okozta, hogy az alperes nem releváns tényekre folytatott bizonyítást. A felperes hamis adatot nem szolgáltatott. A tartózkodási hely és a lakhatás körében a bíróság orvosolni tudta az alperes eljárási jogszabálysértését, azonban mivel az alperes téves jogszabály értelmezése folytán a további feltételek meglétét érdemben nem vizsgálta, így a bíróság a másodfokú határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítése mellett döntött az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezése mellett.

[20] A megismételt eljárásban az alperesnek igazoltként kell elfogadnia a tartózkodási célt és a lakhatást és kizárólag a további szempontok körében kell a felperes kérelmét elbírálni a tényállás feltárási, mérlegelési és indokolási kötelezettségének megtartásával és a vonatkozó anyagi jogi jogszabály helyes értelmezésével és alkalmazásával.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása iránt. Álláspontja szerint az ítélet sérti Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontját, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b) és d) pontját.

[22] Hangsúlyozta, hogy a törvényszék tévesen értelmezte a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontját, amikor kimondta, hogy a felperes a bérleti szerződés benyújtásával nem valósította meg a hamis adatközlést.

[23] Hangsúlyozta, hogy a felperes maga nyújtotta be a lakhatása igazolására azt a bérleti szerződést, amely kapcsán az ingatlan tulajdonosársai azt nyilatkozták, hogy az azon szereplő aláírás nem a sajátjuk. A hatóság részére az osztatlan közös tulajdonban lévő ingatlanra vonatkozó használati megállapodás nem került benyújtásra, annak meglétére csupán utaltak a tanúk, de azt sem a felperes, sem az eljárás más résztvevője nem terjesztette a hatóság elé. Megalapozatlan az a bírósági megállapítás, miszerint a tényállás több ponton tisztázatlan maradt.

[24] Az alperes – a bíróság ítéletében írtakkal szemben – nem vonta el a polgári bíróság hatáskörét. A támadott határozat nem tartalmaz megállapítást a szerződés érvénytelenségéről, csupán azt állapította meg, hogy a szerződésen olyan aláírások szerepelnek, amelyeket a tulajdonostársak nem fogadtak el sajátjuknak, így a szerződés benyújtásával a felperes hamis adatot, valótlan tényt közölt.

[25] A harmadik országbeli állampolgárok lakhatása nem igazolható egy olyan bérleti szerződéssel, amelynek kapcsán a tulajdonostársak kijelentik, hogy azon nem az ő aláírásuk szerepel.

[26] Az elsőfokú bíróság jogértelmezése ellentétes a Kúria 2/2015. számú KJE határozatával (a továbbiakban: KJE határozat). Ebben a jogegységi döntésében a Kúria a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontjának vizsgálata során megállapította, hogy a mérlegelésre és a tudatállapot tartalmára való utalás hiánya, a jogkövetkezmény jellege folytán egyértelműen objektív a felelősségi alakzat. A jogszabályhely objektív jellegét erősíti, hogy a tartózkodási engedély iránti kérelem folytán megindult eljárásban a kérelmezőnek a saját, általa nyilvánvalóan ismert személy körülményeiről kell adatot szolgáltatnia. E kérdésekre egyértelmű válaszok adhatók, ezek alapvetően befolyásolják a kérelem elbírálását, a valótlan állítás, a megtévesztés pedig joggal való visszaélést eredményez. Az objektív jogkövetkezmény végső soron azt eredményezi, hogy a kérelmezőtől a saját ügyében olyan körülményekről kell adatot szolgáltatnia, amelyek kizárják részéről a hamis adatközlést.

[27] A kérelmező felelőssége a kérelemre indult eljárásban, a személyi körülményeit érintő adatszolgáltatások és tények tekintetében a tudatállapotától függetlenül fennáll. Az önként vagy a hatósági hiánypótlási felhívásra előterjesztett bizonyítékok a kérelem elbírálása szempontjából releváns kérdésekre adnak választ, ezért azok tartalmától a hatóságnak nincs módja eltekinteni.

[28] A jogegységi döntés és a vonatkozó kúriai joggyakorlat a kérelmező által csatolt valamennyi írra figyelemmel van, nem csak azon okiratokra, melyeknek a valótlanságáról az adatszolgáltató tudott, hanem azon okiratokra is, amelyek a törvényszék álláspontja szerint nincsenek összefüggésben a felperes „lakhatáshoz való jogával”.

[29] Az alperes előadta, hogy nem ért egyet a törvényszéknek az egyéb tartózkodási feltételek kapcsán tett megállapításaival, ugyanakkor ezen feltételekre vonatkozóan részletes indokolást nem kíván adni, mert az egységes bírói gyakorlatra is figyelemmel több, egymástól függetlenül fennálló elutasítási ok esetén, ha a közigazgatási határozat egyik jogalapja jogszerűnek bizonyul, akkor a döntés megsemmisítése nem indokolt.

[30] A felperes felülvizsgálati ellenkérelemében az ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

[31] Kiemelte, hogy a kérelmező az idegenrendészeti eljárásban a saját nyilatkozatai és a saját maga által kötött szerződések valóságáért tartozik helytállási kötelezettséggel, így a perbeli esetben részéről hamis adatközlés nem valósult meg. A lakásbérleti szerződés

érvénytelensége polgári jogi kérdés, az érvénytelenség megállapításáig a lakhatása igazolt. Hamis adatot nem közölt, mert a saját nyilatkozatai a valóságnak megfeleltek.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

[33] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[34] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból az ügy érdemében helytálló jogi következtetést vont le.

[35] A Kúria másik tanácsa a Kfv.VII.37.797/2024/7. számú és Kfv.VII.37.876/2024/7. számú ítéleteiben a jelen perbelivel tartalmilag azonos tényállás, hatósági határozatok, elsőfokú ítélet és felülvizsgálati kérelem mellett hozott döntést, amelyekkel jelen ügyben eljáró tanács mindenben egyetért, azoktól nem kíván eltérni.

[36] A felülvizsgálati kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja. Az alperes kizárólag a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontjának téves értelmezésére és alkalmazására hivatkozott, amely a felperes által a szálláshelyének igazolására benyújtott bérleti szerződéssel kapcsolatos megállapítások egy részére vonatkozott. Az alperes előadta, hogy ugyan nem ért egyet a törvényszéknek az egyéb tartózkodási feltételek kapcsán tett megállapításaival, ugyanakkor ezekhez kapcsolódóan részletes indokolást nem kívánt előadni ezért a felperes megélhetésére, a kiutazásához szükséges anyagi fedezet meglétére és az egészségügyi ellátások biztosításának hiányára vonatkozó ítéleti megállapításokat a Kúria nem vizsgálhatta felül.

[37] A Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a tartózkodási engedély kiadását vagy meghosszabbítását – ha e törvény másként nem rendelkezik – meg kell tagadni, illetve a kiadott tartózkodási engedélyt vissza kell vonni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlanényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette.

[38] A Kúria a Harmtv. 18. § (1) bekezdés b) pontjára vonatkozóan hozta meg a KJE határozatot, amely szerint ezt a jogszabályhelyet úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése, meghosszabbítása iránti eljárásban hamis adatot, valótlan tényről közöl, annak objektív jogkövetkezményeit viselnie kell. A hamis adat vagy valótlan tény közlése az adatszolgáltatás időpontjában valósul meg. Az idegenrendészeti hatóságnak a közölt adat hamis tartalmáról vagy a tény valótlanosságáról meg kell győződnie. A Harmtv. 18. § (1) bekezdése az abban foglalt jogkövetkezményt illetően (megtagadás, visszavonás) kógens előírást tartalmaz, a hatóságnak mérlegelési lehetősége nincs.

[39] A KJE határozat az indokolásában rögzíti, hogy a kérelmező felelőssége – a kérelmére indult eljárásban, a személyi körülményeit érintő adatszolgáltatások és tényközlések tekintetében – a tudatállapotától függetlenül fennáll; valamint „a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében” fordulat a tartózkodási feltételekre utal, amelyek teljesítése az adatközléssel hozható a hatóság tudomására. A kérelmező valamennyi iratot a tartózkodási engedélye megszerzése érdekében nyújtja be, mivel az önként vagy hatósági hiánypótlásra előterjesztett bizonyítékok a kérelem elbírálása szempontjából releváns kérdésekre adnak választ, ezért azok tartalmától a hatóságnak nincs módja eltekinteni.

[40] A Kúria hangsúlyozza, a fentiekre figyelemmel az alperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a felperes minden, a tartózkodási engedély megszerzése érdekében az engedély valamely feltételének való megfelelést igazolni kívánó hamis adat, valótlan tény benyújtásáért (közléséért) objektív felelősséggel tartozik. Ez vonatkozik azon a dokumentumokra is, amelyekkel a felperes azt köteles alátámasztani, hogy Magyarország területén rendelkezik szálláshellyel vagy lakóhellyel (Harmtv. 13. § (1) bekezdés e) pontja). A felperes ezen feltétel teljesítését – többek között – a címl szám alatti ingatlanra vonatkozó lakásbérleti szerződéssel kívánta igazolni, amelynek tekintetében nincs jelentősége annak, hogy a felperes nem volt szerződéskötő fél. Ebben a körben ugyanis annak van jogi relevanciája, hogy a benyújtott szerződést a felperes a kérelmére indult idegenrendészeti eljárásban, kérelme alátámasztására adta be a hatóság felé.

[41] A KJE határozat azt is rögzíti, hogy az idegenrendészeti hatóságnak a közölt adat hamis tartalmáról vagy a tény valótlanágáról meg kell győződnie. A közölt adat hamis tartalma, vagy a tény valótlanága körében tehát a hatóság köteles a tényállást tisztázni. Ennek hiányában a hamis adat, valótlan tény közléséhez kapcsolódó, a Harmtv. 18. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmény levonásának – vagyis a tartózkodási engedély kiadása vagy meghosszabbítása megtagadásának, illetve a kiadott tartózkodási engedély visszavonásának – nincs helye. Önmagában azt, hogy a közölt adattal, ténnyel kapcsolatban valamely aggály merült fel, további bizonyítás, valamint az alperes és a közigazgatási bíróság ilyen irányú meggyőződését alátámasztó bizonyíték, értékelés nélkül nem lehet a felperes terhére értékelni.

[42] Az alperes felülvizsgálati kérelmében nem vitatta a támadott ítélet azon megállapítását, amely szerint a lakásbérleti szerződéssel kapcsolatban nem tisztázta a tényállást, a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem vetette össze és nem értékelte. Az alperes másodfokú határozatát ebben a körben arra alapította, hogy a lakásbérleti szerződésben szerződő félként szereplő, tulajdonosként feltüntetett és tanúként meghallgatott személy³ és személy² az aláírásukat nem ismerték el sajátjuknak. Az alperes ugyanakkor nem indokolta, hogy a használati megosztással érintett címl szám alatti ingatlan kapcsán miért az érintett ingatlanrészt a nyilatkozatok szerint nem is használó tanúk – személy³ és személy² – vallomásának tulajdonított meghatározó jelentőséget a hamis adatközlés körében és azokat miként vetette össze a használatra ténylegesen jogosult személy¹ nyilatkozatával. Az alperesi határozatban nem szerepel arra vonatkozó indokolás sem, hogy az idegenrendészeti hatóság miért nem hallgatta meg az ügyleti tanúkat, akik azt tudnák igazolni, hogy az okirat aláírója az okiratot előttük írta alá, illetve az aláírását előttük saját kezű aláírásának ismerte el. Azt sem indokolta az alperes, hogy az egymásnak ellentmondó és hiányos nyilatkozatokból miért

személy3 és személy2 nyilatkozatát fogadta el hitelesnek, és alapította ezekre döntését a közölt adat valótansága tekintetében.

[43] A Kúria a fent írtakra alapítottnan megállapította, hogy az alperes a közölt adat hamis tartalmáról nem győződött meg, ezzel kapcsolatban a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget és miután az erre vonatkozó megállapításokat a felülvizsgálati kérelmében nem vitatta, így az abban foglaltak érdemben nem vezethettek eredményre.

[44] A Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdését alkalmazva a támadott jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a támadott részében azt – az indokolás részbeni megváltoztatásával – hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[45] *A tartózkodási engedélyt kérelmező személy az annak megszerzése érdekében, az engedély valamely feltételének való megfelelést igazolni kívánó hamis adat, valótlan tény közléséért objektív felelősséggel tartozik. Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy a magyarországi szálláshely meglétét alátámasztani kívánó – a kérelmező által benyújtott – lakásbérleti szerződést nem a kérelmező kötötte.*

[46] *A kérelmező által közölt tény valótanságáról az idegenrendészeti hatóságnak meg kell győződnie, ebben a körben a hatóságot tényállás tisztázási kötelezettség terheli.*

Záró rész

[47] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[48] A pervesztes alperes köteles a felperes részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdésére figyelemmel.

[49] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentes, így a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[50] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. április 2.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

Dr. Sugár Tamás s. k.

előadó bíró

Dr. Bérces Nóra s. k.

bíró

Dr. Kovács András s. k.

bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő